

2011: RIPPL-RÓNAI éve

XIV. Pasztell – arcképek

A negyedik, s egyben az utolsó festői korszakában Rippl-Rónai csak pasztellel dolgozott. Az előző korszak olajjal festett „kukoricás” képei tele voltak színnel, tűzzel, duzzadó erővel, de a közönség megriadt e festői tobzódás láttán. Nem sokat vásároltak akkoriban belőle, ma viszont azok a legkedveltebbek.

A pasztell arcképekre ellenben óriási kereslet volt Budapesten. Volt egy rituálé, mellyel a portré megrendelések készültek: a művész meghívatta magát ebédre. Megbeszélte az étrendet, előételként paradicsom- vagy köménymaglevest rendelt, azután bőven jöhettek a jól fűszerezett fogások. Jóllakottan fogott munkához, mely előtt alaposan megnézte a modellt, szinte átfúrta tekintetével. Beállította a pózt, s alacsony széken ülve dolgozott.

Tanulmányfej

Szénnel felrajzolta, ujjával dörzsölte a porlékony pasztellt. Élvezetes lehetett látni, hogy a híres mester a legújabb pesti divat szerint szépíti meg a hölgyeket. Nagy szakértője volt a női szépségnek, az előnyös praktikáknak. A hajfürtök esése, a kalap, a szörmegallér, a kesztyűs kéz, a gyűrű, a smink, a rúzs hangsúlyt kapott. Talán, mert a férfi portrék, az önarcképek esetében nem volt helye a festői hízelgésnek, őszintébb, mélyebb emberábrázolások születtek. Nem engedte védőlakkal lefűjni a képet, mert az elveszi a pasztell hamvasságát. A

tulajdonos lelkére kötötte, hogy üvegezve kereteztesse, és soha ne érintse a festett felületet, ne kalapáljon rajta, mert elkenődik, lehullik a krétapor. A pasztell korszak önálló képtípust hozott a magyar festészetbe. Sajnos sokat hamisítják.